

Giv Jorden en ny start

"Jeg tænker på alle mine nætter i byen, hvor jeg har vandret forbi McDonalds på Store Torv og set madaffaldet smidt på jorden. Fulde folk og skrald hånd i hånd." Maddy Tizar gør sig overvejelser om miljøet og den måde, vi opfører os på.

8000 ÅRHUS U

DE UNGES SIDE

Mariam Maddy Tizaronsdag
redaktion@stiften.dk

AARHUS: Det sker på de helt almindelige og nogle gange kedelige hverdage. Det sker alle de dage, hvor tiden bare går, og vi ikke tænker videre over livet og de konsekvenser, det har. For hos os betyder det ikke så meget, for vi lærte det jo ikke, da vi var børn, synes vi. Det er et nyt fænomen, vi lige pludselig skal tage stilling til. Det prikker til os hele tiden på nettet, samfundet og minder vores familie om det. Jeg snakker om vores indvirkning på miljøet.

Det er nok det mest kedeligste emne, en skribent kunne finde på at skrive om. Alligevel har jeg valgt at sætte mig i sofaen med en pepsi maxx ved min side og skrive om emnet.

Der er mange ideer og minder, der løber igennem mig, og de vækker følelser. Et minde om en af mine genboer på vejen overfor min vej vækkes til live i mit sind. Han ryger udenfor sin trappeopgang, og

hver gang han er færdig, smider han sit skod på jorden. "Hvorfor!?", tænker jeg altid. Hvem skal rydde hans lort op, rent ud sagt.

Jeg tænker på mine nætter i byen, hvor jeg har vandret forbi McDonalds på Store Torv og set al madaffaldet smidt på jorden. Fulde folk og skrald hånd i hånd. Mit Aarhus bliver et mere trist sted at være, når tankerne om, hvordan vi behandler vores miljø, dukker op i mit sind. Jeg tænker på, hvem der har skylden. Er vi bare alle dårligt opdraget (undskyld til mor og far)? Eller betyder miljøet ikke så meget for os?

Hele tankegangen om miljøet inspirerede mig, da jeg var til undervisning i videnskabsstudier på min uddannelse. I undervisningen handlede det om, at videnskaben længe har prøvet at formidle, at vi har en global miljøkrise, men at folk ikke finder det så vigtigt som andre ting. I en af artiklerne, vi skulle læse til undervisningen, skriver en professor i miljøhistorie:

"Når den menneskelige tankegang har indset, at mil-

Maddy Tizar bliver trist, når hun ser sin by flyde i affald. Grafik: Jens Nex

jøet er lige så vigtigt som mennesker, så er der måske håb".

Håb for hvad? Vi har nok alle hørt dommedagssnakken; at hvis ikke vi gør noget nu og ændrer den måde, vi lever på, så vil Jorden gå under om nogle år. 50 år. 1000 år.

Når nu videnskabsfolk, der har dedikeret deres liv til deres studier, beretter om en global krise, hvorfor lytter vi så ikke? Er det, fordi det er politikernes arbejde? Nu har vi valgt dem, så skal de holde styr på vores samfund og dermed vores land; hvorfor laver de ikke regler, der implementerer dette? Er det mor, der skal slå os i hovedet og få os til at rydde op udenfor? Vi synes jo alle sammen, at skraldet på gaden ser mega ulækkert ud, men hvorfor gør vi ikke noget ved det?

Jeg er blevet rigtig bidt af det spørgsmål: Hvorfor forholder vi os passive?

Ikke selv en engel

Jeg er ikke selv en engel i denne sag. Jeg glemmer da at affaldssortere nogle gange. Hvis jeg ser McDonalds-posen ligge og flyde på gaden, så samler jeg den ikke op og smider den i skraldespanden. Jeg går forbi den og skælder ud over, at ingen har smidt den i

skraldespanden til at begynde med. Og så stiller jeg spørgsmålet igen: Hvorfor gør jeg ikke selv noget ved det?

Jeg er begyndt at tænke på, at det måske ikke er et politisk tiltag, der vil kunne gøre noget ved vores indstilling overfor miljøet. Jeg er af den opfattelse, at vi mister mere og mere af vores tillid til politikerne, især fordi deres grønne politik ikke er så fremtræden.

I undervisningen handlede det også om, at folk, der arbejdede med mennesker, skulle ud og kommunikere budskabet: Miljøet er lige så vigtigt som mennesker.

Jeg kunne egentlig godt lide den tankegang. Pædagogen kunne lære miljøhistorie fra sig. Filosofien kunne evaluere, hvad et rent miljø betyder for os mennesker. Der kunne være mange tiltag. Men det er nok ikke nok.

Så jeg tænkte videre, og efter undervisningen skulle jeg hjemad. Mens jeg gik hjem, kiggede jeg mig mere omkring. Jeg ville finde mere skrald. Jeg ønskede at blive mere sur, så jeg kunne skrive en artikel med et opråb, men sjovt nok fandt jeg intet skrald på min vej hjem. Ingen vrede blomstrede. Hvad skulle jeg finde på nu?

Men det var lige præcis det, jeg havde brug for. For det handlede egentlig ikke om at finde en vrede eller et budskab. Det handlede om at finde motivationen. Det skulle ikke være en kamp, der hed: Mennesket vs. naturen/miljøet. Det skulle egentlig bare handle om at finde en indre motivation.

Hvor er heltene?

Da vi gik i skole, og læreren præsenterede et nyt emne, syntes vi ikke altid, at det var sådan et spændende emne, men alligevel fik læreren os til at lave lektierne. Hvorfor? Motivation.

Enten var motivationen, at vi ikke ville have skældud af læreren, så derfor lavede vi lektierne. Den anden slags motivation var den indre, den, hvor vi egentlig syntes, at emnet var ret interessant, så vi hyggede os med at lave lektierne.

Måske er det motivation, vi skal vise i forhold til miljøet. I stedet for at give os dommedagsberetninger og fortælle, at luften i Kina nu er på sit dårligste nogensinde, så skal vi måske høre om, hvad en sund og bæredygtig vej kan give os. Vi skal motiveres til at blive bæredygtige og beskytte

vores jord.

Var det ikke lige præcis motivationen, der lagde fundamentet til hele klimadebatten og den globale miljøkrise, nemlig i 1784 med dampmaskinen, der satte hele industrialiseringen i gang, så vi i dag har alverdens teknologiske midler.

Men vi lever i en verden, hvor kulturelle værdier, politiske og religiøse ideer er indgroet i vores menneskelige tilgang til tingene, så det bliver en udfordring for os at vende vores tankegang. Men det er sket før. Dampmaskinen er et eksempel på det, og bag opfindelsen findes en opfinder, der netop ændrede vores tankegang. Det var motivationen, der pumpede i blodet hos alle de opfindere, vi i dag ser som helte. Nu er tiden inde til at finde nye helte, der kan give Jorden en ny start. En bæredygtig start. Spørgsmålene er bare: Hvem er de helte? Og hvornår sker det?

RACEHALL EUROPA'S STØRSTE INDOOR RACEBANE

GOKARTING ALL

- ✓ RACEHALL
- ✓ SKIARENA
- ✓ RESTAURANT THE DINER
- ✓ VOICEHALL SANGSTUDIE
- ✓ RACINGROOM FI-SIMULATORER

www.racehall.com

RACEHALL VOICEHALL SKIARENA THE DINER RACINGROOM

RACEHALL A/S, VOICEHALL, SKIARENA, THE DINER & RACINGROOM - HASLEGÅRD CENTERVEJ 30 - 8200 VEJ J - AARHUS - TLF. +45 8628 0170 - INFO@RACEHALL.COM

ALKOHOL
BEHANDLINGEN

Er du berørt af en andens forbrug af alkohol?

Du kan få gratis og professionel hjælp i Center for Alkoholbehandling, Aarhus Kommune.

ÅBEN RÅDGIVNING

Mandag, tirsdag og torsdag kl. 9.30–12.00
+ torsdag kl. 16.00–17.30

Center for Alkoholbehandling
Jægergårdsgade 66, 8000 Aarhus C
Tlf. 8713 2100
alkoholbehandlingen@aarhus.dk
www.alkoholbehandlingen.info

AARHUS KOMMUNE